

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Έτος 24ο • Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2018 • Φύλλο 94 • Τιμή: 0,03 Ευρώ

Διεύθυνση εφημερίδας: Ερυμάνθου 10 Ηλιούπολη Τ.Κ. 16344 • www.makistia.gr • e-mail: makistia@gmail.com

Ο ΔΡΟΜΟΣ «ΜΠΗΚΕ ΣΤΙΣ ΡΑΓΕΣ»

Ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ηλείας κ. Γιώργος Γεωργιόπουλος κράτησε την υπόσχεση που μας είχε δώσει στην ιστορική συνάντησή μας στις 19-6-2018 στο γραφείο του.

Αφού συντάχθηκε το απαραίτητο Τεχνικό Δελτίο από την Δ/ση των Τεχνικών Υπηρεσιών, υπέγραψε στις 16-10-2018 την εντολή προς την Δ/ση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού της Περιφέρειας Δυτ. Ελλάδος. Η χρηματοδότηση έχει προϋπολογισμό 6.100.000 ευρώ (για τα δύο πρώτα χιλιόμετρα, από τα επτά συνολικά) και θα γίνει από το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης από την ΣΑΕΠ 001.

Παραθέτουμε παρακάτω το έγγραφο στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και ένα άλλο σοβαρό έργο της περιοχής μας, η γέφυρα στην θέση

«ΚΟΡΑΚΟΦΩΛΙΑ» στον δρόμο Θολό-Φιγαλεία μετά το Λέπρεο.

Ευχαριστούμε τον Α/περιφερειάρχη μας με το επιτελείο της Τεχνικής Δ/σης κ. **Μιχάλη Καλογερόπουλο** και κ. **Νίκο Μπούλιαρη**. Ιδιαίτερα επίσης τον Γενικό Δ/ντή Αναπτυξιακού Προγραμματισμού Περιβάλλοντος και Υποδομών της Περιφέρειας κ. **Δημήτρη Καραβίδα**, τον Διευθυντή κ. **Λυκούργο Σταματελάτο** και την προϊστάμενη κ. **Ελένη Σπυράκη**.

Καθοριστική είναι η συμβολή του π. Δημάρχου Ζαχάρως και αρχηγού της παράταξης «**ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ**» κ. **Πανταζή Χρονόπουλου**, και τον ευχαριστούμε που είναι μαζί μας στην υπόθεση αυτή.

Φώτης Γ. Βλάχος

Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ ΠΟΥ ΕΡΗΜΩΝΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Το καλοκαίρι που πέρασε στις 23 Ιουλίου 2018 ζήσαμε τις φοβερές πυρκαγιές στην Αττική. Ο τραγικός απολογισμός ήταν 99 νεκροί και τεράστια φυσική και υλική καταστροφή.

Επισκεφθήκαμε τις καμένες περιοχές στο Μάτι και Ν. Βουτζά και οι εικόνες που αντικρύσαμε μας ξύπνησαν μνήμες της δικής μας τραγωδίας το 2007. Έντεκα χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος από τις φοβερές πυρκαγιές στον Ν. Ηλείας και πολλά δημοσιεύματα το καλοκαίρι, ιδίως από τον τοπικό τύπο, έγιναν πρωτοσέλιδα με θέμα την απομόνωση και ερήμωση της Μακίστου. Τι έφταιξε και η Μακίστος ερημώνει και μάλιστα μετά από τόση βοήθεια που προσέφερε ο κόσμος;;

Η κα Μαριάννα Βαρδινογιάννη με τον σύζυγό της κ. Βαρδή αποκατέστησαν 73 κατεστραμμένα σπίτια. Πολλά από αυτά δεν κατοικήθηκαν ποτέ. Γιατί;;;

ΑΠΛΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΙΣΤΟΥ.

Και συγκεκριμένα:

α) Ο κεντρικός δρόμος είναι σε άθλια κατάσταση.

Η νέα χάραξη, (όπως προβλέπεται στη μελέτη), μόλις τώρα ξεκίνησε στα χαρτιά (για τα δύο πρώτα χιλιόμετρα) από το σύνολο των 7 χλμ.

Μία μικροεπισκευή του υπάρχοντος δρόμου δεν έχει γίνει ακόμη.

β) Η εκκλησία του Αγ. Ιωάννου (κεντρική Εκκλησία του χωριού) είναι δύο χρόνια κλειστή ύστερα από τους σεισμούς του Φεβρουαρίου του 2016.

γ) Το νερό είναι ακατάλληλο μετά τις πυρκαγιές και η μελέτη του Δήμου Ζαχάρως που προβλέπει αντικατάσταση του δικτύου κ.λπ. ολοκληρώθηκε το 2016 αλλά ακόμα καμία εργασία δεν έγινε.

δ) Το θέμα της αποχέτευσης, που ενώ έχει γίνει μελέτη από τον Δήμο Ζαχάρως, τα λύματα της Μακίστου μαζί με της Μηλέας να καταλήγουν στον «Βιολογικό Καθαρισμό» της Αρτέμιδας, παραμένει στο συρτάρι.

ε) Το Πνευματικό Κέντρο (Σχολείο) με τον περιβάλλοντα χώρο του, έχει εικόνα πλήρους εγκατάλειψης.

στ) Το μοναδικό καφενείο - Πολιτιστικό Κέντρο, ενώ έχουν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες αδειοδοτήσεις εδώ και καιρό, βάσει των Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου, παραμένει στην ίδια κατάσταση από το 2003.

ζ) Ο Διαδημοτικός δρόμος Μακίστος - Μηλέα ενώ έχει ανατεθεί στον εργολάβο κ. Ευστάθιο Τζικάκη από το 2017 ακόμη δεν έχει κάνει τίποτα (Σ.Σ. το μόνο έργο που έχει προγραμματιστεί για την Μακίστο, από το πρώην ταμείο Μολυβιάτη).

η) Οι υποσχόμενες αναπλάσεις - πλακοστρώσεις μέσα στους δρόμους του χωριού (εκτός από την πλατεία του Αγ. Ιωάννου που έγινε με τη δωρεά 40.000€ της Vodafone) δεν έγινε ούτε μία.

θ) Οι αγροτικοί δρόμοι είναι σε άσχημη κατάσταση και σε πάμπολλες περιπτώσεις είναι μόνο για τρακτέρ.

ι) Οι Αρχαιολογικοί δρόμοι της Μακίστου στην ίδια μοίρα.

ια) Οι Δασικοί δρόμοι σε πολλά σημεία αδιαπέραστοι.

ιβ) Καμία παρέμβαση για αντιπυρικές ζώνες, δεξαμενές νερού στα δάση (όπως έγιναν σε πολλά άλλα μέρη της Ελλάδας), ούτε μία δενδροφύτευση, πέραν αυτής που έγινε από τον Σύλλογο Μακισταίων.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΑΝ ΕΝΩ ΜΑΖΕΥΤΗΚΑΝ 230 ΕΚΑΤ. ΕΥΡΩ ΣΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗ.

Που θρηνήσαμε μαζί με την Αρτέμιδα 33 ανθρώπους και είχαμε ολοσχερή καταστροφή σε φυτικό, ζωικό και δασικό κεφάλαιο.

Αν ξαναπίσει φωτιά στην περιοχή μας τι θα γίνει;;;

Άλλαξε κάτι;;;

Αυτές είναι οι σκέψεις μας που θέλουμε να μεταφέρουμε στους συνανθρώπους μας στο Μάτι και στον Ν. Βουτζά Αττικής.

Και τους ευχόμαστε να μην ερημώσει η περιοχή τους όπως η δική μας.

ΔΗΜΟΣ ΖΑΧΑΡΩΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΥΠΟΔΟΜΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ταχ.Δ/ση: Διοικητήριο
Τ.Κ. : 27 100
Πληροφ. : Νικ. Μπούλιαρης
Τηλ. : 26213-60270
Fax : 26210-33278
Email : nmpoul@ilia.pde.gov.gr

Πόργος 16/10/2018
Αριθ. Πρωτ. 317750/3934

ΠΡΟΣ: ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡ/ΣΜΟΥ
ΝΕΟ ΠΑΤΡΩΝ-ΑΘΗΝΩΝ 32 & ΑΜΕΡΙΚΗΣ
26441 ΠΑΤΡΑ
Τηλ. 2613613610
Φαξ 2613613605

ΘΕΜΑ : Υποβολή δύο (2) Τεχνικών δελτίων των έργων:
Α) «ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ Ε.Ο ΑΠΟ ΖΑΧΑΡΩ - ΑΡΗΝΗΣ ΠΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΚΑΙ ΜΑΚΙΣΤΟ ,Π.Ε ΗΛΕΙΑΣ» &
Β) «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΝΕΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΘΟΛΟ - ΦΙΓΑΛΕΙΑ, ΣΤΗ ΘΕΣΗ "ΚΟΡΑΚΟΦΩΛΙΑ"»
για χρηματοδότησή τους από τη ΣΑΕΠ 001 του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης

Σας στέλλουμε συνημμένα δύο Τεχνικά δελτία των αναφερόμενων στο θέμα έργων και παρακαλούμε να εισηγηθείτε στο Περιφερειακό Συμβούλιο της Π.Δ.Ε την έγκριση υποβολής πρότασης προς το υπουργείο Οικονομίας & Ανάπτυξης για χρηματοδότησή τους από την ΣΑΕΠ001.

Το πρώτο έργο με τίτλο: «ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ Ε.Ο ΑΠΟ ΖΑΧΑΡΩ - ΑΡΗΝΗΣ ΠΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΚΑΙ ΜΑΚΙΣΤΟ ,Π.Ε ΗΛΕΙΑΣ» είναι προϋ/σμού 6.100.000€ και αφορά παραλλαγές και αντιμετώπιση κατολισθήσεων στα δύο πρώτα χιλιόμετρα του δρόμου.

Το δεύτερο έργο με τίτλο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΝΕΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΘΟΛΟ - ΦΙΓΑΛΕΙΑ, ΣΤΗ ΘΕΣΗ "ΚΟΡΑΚΟΦΩΛΙΑ"» είναι προϋ/σμού 2.700.000€ και αφορά την κατασκευή νέας γέφυρας στο ρέμα Κορακοφωλιάς στον Επαρχιακό δρόμο Θολό -Ν. Φιγαλεία -Επκ. Απόλλων με ταυτόχρονη αλλαγή της χάραξης της οδού σε μήκος 400 μέτρων περίπου.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ
(2) Τεχνικά δελτία (σε 4 αντίγραφα)

ΚΟΙΝ.
κ. Δήμαρχο Ζαχάρως
ΕΔ
Φ.9
Χ.Α
κ. ΔΤΕ
Ν. Μπούλιαρη

Ο ΑΝΤΙΠ/ΡΧΗΣ Π.Ε ΗΛΕΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

15/10/2018
16/10/2018

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο Πόθος Νικόλαος του παπα-Γρηγόρη και η Μαρία-Ελένη βάπτισαν στις 18/8/2018 τον γιο τους Γρηγόρη στην Κεφαλονιά.

Η "ΜΑΚΙΣΤΙΑ" τους εύχεται να τους ζήσει το νεοφώτιστο.

ΓΑΜΟΙ

• Η Βένια Γκούσκου (κόρη της Γιαννούλας Αθανασοπούλου) και ο Δημήτρης Παπαθεοδώρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 24/8/2018, στο Πόρτο Ράφτη και κατοικούν στους Θρακομακεδόνες.

• Ο Νικολαΐδης Παναγιώτης (εγγονός της Ντίνας Παναγούλια) παντρεύτηκε στις 6/10/2018 στο Τορόντο την Σαμάνθα Σάρουπ.

Η "ΜΑΚΙΣΤΙΑ" τους εύχεται να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Η Ευθυμία (Έφη) Δημοπούλου-Καρκαλέτση σύζυγος του Φώτη Δημόπουλου από την Μηλέα (με καταγωγή από την Μάκιστο) ο οποίος διετέλεσε Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλέας επί μία εξαετία (2006- 2012), απεβίωσε στις 6/9/2018 σε ηλικία 55 ετών στην Αθήνα, και ετάφη στο Νεκροταφείο Βύρωνα.

Δημιούργησε μία υπέροχη οικογένεια και με τον σύζυγό της Φώτη απέκτησαν την μονακριβή τους κόρη την Δήμητρα που είναι δικηγόρος σήμερα. Για πολλά χρόνια διατηρούσε κατάστημα με δερμάτινα είδη στην οδό Βησσαρίωνος στο Κολωνάκι και βοηθούσε κάθε τοπική εκδήλωση της περιοχής μας, και ιδιαίτερα της Μηλέας την οποία υπεραγαπούσε και επισκεπτόταν συχνά.

Αξέχαστο θα μείνει σε όλους μας το ευγενικό της χαμόγελο και ο αλτρουισμός της.

Η "ΜΑΚΙΣΤΙΑ" εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά της στους οικείους της.

Ας τους μιμηθούμε

Βλάχου-Κουτσογιαννάκη Γεωργία	20€
Βλάχου-Θεοδωροπούλου Ολυμπία (Ελβετία) ..	50€
Παυλόπουλος Φώτης του Ασημάκη	50€
Τριγάκης Πολυνίκης (Καναδάς)	50€
Θεοδωρόπουλος Γιάννης (Σμέρνα)	30€
Κοπανιτσάνος Φώτης (Χρυσοχώρι)	10€
Γρηγορόπουλος Πάνος (Χρυσοχώρι)	40€
Κάππος Νικόλαος (Ζαχάρω)	20€
Κωνσταντόπουλος Γιάννης (Σταμάτα)	10€
Δημόπουλος Φώτης (Μηλέα)	100€
(στη μνήμη της συζύγου του Εφης)	
Κοκκαλιάρης Γιώργος (Καναδάς)	200€
(για την επισκευή της εκκλησίας του Αγ. Ιωάννη)	

Η "ΜΑΚΙΣΤΙΑ" τους ευχαριστεί πολύ.

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ-ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
«Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»

Ερυμάνθου 10 Ηλιούπολη
Τ.Κ. 16344 • www.makistia.gr

Εκδότης:

Φώτης Βλάχος

Κιν.: 6972719139 e-mail: vlachosfotis@gmail.com

Διευθυντής:

Διονύσης Κοκκαλιάρης
Ρούμελης 107 Αργυρούπολη

Αρχισυντάκτης:

Μαίρη Καριώρη

Συντακτική Επιτροπή

Σταυρούλα Καραμπέτσου-Βλάχου, Μιχαέλλα Βλάχου

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ερυμάνθου 10, 16344 Ηλιούπολη

Ηλεκτρ. ταχυδρομείο: makistia@gmail.com

• Ανώνυμες επιστολές δε δημοσιεύονται.

• Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

• Τα άρθρα, οι συνεργασίες και οι αγγελίες δημοσιεύονται δωρεάν.

• Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη σύνταξη της εφημερίδας.

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση

Εκτύπωση - Διεκπ/ση έκδοσης

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ.-Fax: 210 2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΗΝ "ΜΑΚΙΣΤΙΑ"

Αρ. Λογ/σμού 112/296129-62

Εθνική Τράπεζα Ελλάδος

IBAN: GR2001103460000034676833832

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΣΤΗ
ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΕΙΣ

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 34 - ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

(έναντι Δημαρχείου Ηλιουπόλεως)

Τηλ.: 210 99 35 727 - 210 99 62 045

Κιν: 6944 35 05 18 - Email: kastispan@gmail.com

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ - ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ
ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

Αρ. Λογ/σμού 346/001146-06

Εθνική Τράπεζα Ελλάδος

IBAN: GR3001103460000034600114606

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΙΣΤΟΥ

Η ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΙΣΤΟΥ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Το σημαντικότερο γεγονός του περασμένου καλοκαιριού στην Μάκιστο ήταν η παράδοση του Ιερού Ναού των Ταξιαρχών στους Μακιστσίους. Ήταν γεγονός σπουδαίο όχι τόσο για τη λαμπρή, ασυνήθιστη τελετή, με τον Δεσπότη, τους λοιπούς επισήμους και το πλήθος κατοίκων και επισκεπτών που συγκεντρώθηκε, όσο διότι αυτό το μικρό εκκλησάκι προστέθηκε στους δημόσιους χώρους του χωριού, και στο εξής θα προσφέρεται ως τόπος ανοικτός σε όλους για τις εκκλησιαστικές και τελετουργικές ανάγκες της κοινότητας, και ίσως αποτελέσει ένα νέο στοιχείο ταυτότητας του χωριού και όλων των εκ Μακίστου πατριωτών.

Για την ακρίβεια αυτό που συνέβη, ήταν τα εγκαίνια του ναού, με την εκκλησιαστική έννοια. Την Παρασκευή 17 Αυγούστου 2018 στις 6:30 μ.μ. ξεκίνησε η σειρά των ακολουθιών των εγκαινίων, με κατάθεση Ιερών Λειψάνων και την τέλεση μεγάλου πανηγυρικού εσπερινού μετ' αρτοκλασίας και κηρύγματος. Το Σάββατο 18 Αυγούστου, ξημερώματα ξεκίνησε ο όρθρος και ακολούθησε η Ακολουθία των Εγκαινίων και η πρώτη Θεία Λειτουργία. Σε όλη αυτή την τελετουργία, που σπάνια έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει ένας χριστιανός, προεξήρχε ο τοπικός επίσκοπος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χρυσόστομος και παρευρέθηκε πλήθος κόσμου.

Όμως για να φτάσουμε εκεί είχαν προηγηθεί πολλά.

Η ανέγερση μιας εκκλησίας στη μνήμη των κεκοιμημένων της Μάκιστου ήταν μια από τις μεγάλες πρωτοβουλίες που έλαβε ο Σύλλογος Μακιστσίαιων στη δεκαετία του 1990. Για το έργο είχαν ενδιαφερθεί φιλότιμοι πατριώτες, όπως ο αείμνηστος Γρηγόρης Δημόπουλος, που ενώ ήταν πρόεδρος του Συλλόγου είχε προθυμοποιηθεί να δωρίσει ο ίδιος προσωπικά τα απαιτούμενα για την ανέγερση ναυδίου στο νεκροταφείο. Το 1995 η τότε Κοινότητα Μάκιστου βρέθηκε στην ευχάριστη θέση να αποδεχθεί δωρεά από τους ιδιοκτήτες των παλιών αλωνιών του χώρου δυτικά του νεκροταφείου. Είκοσι-έξι δικαιούχοι –σχεδόν απ' όλες τις οικογένειες του χωριού-- παραχώρησαν τα μερίδιά τους για την επέκταση του νεκροταφείου. Το 1998 σε συνεδριάσεις του Δ.Σ. Συλλόγου Μακιστσίαιων συζητήθηκε διεξοδικά το θέμα της ανέγερσης ναού, παρουσία και του τότε ιερέα του χωριού, μακαριστού Γρηγορίου Πόθου. Συζητήθηκαν ακόμη και το μέγεθος και το σχέδιο, που θα έπρεπε να έχει η εκκλησία. Έγινε και έρευνα για τις νόμιμες διαδικασίες συγκέντρωσης των απαιτούμενων χρημάτων. Αποφασίστηκε τότε ότι για λόγους οικονομικής διαχείρισης και διαφάνειας η πιο σωστή λύση είναι η ίδρυση ενός Συλλόγου με αποκλειστικό σκοπό την ανέγερση ναού, στο όνομα των Αγίων Αρχαγγέλων και Παμμεγίστων Ταξιαρχών.

Έτσι ο «Σύλλογος Ανέγερσης Ιερού Κοιμητηριακού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μάκιστου», ιδρύθηκε το 2000 με πρώτο πρόεδρο τον Γιάννη Παύλο και μέλη πολλούς Μακιστσίους. Με ευθύνη αυτού του Συλλόγου εκπονήθηκαν οι μελέτες για το κτίριο.

Στις συζητήσεις για το σχέδιο είχε αποφασιστεί να κτιστεί ναός με τρούλο και όχι με απλή δίριχτη στέγη. Η επιθυμία ήταν να δημιουργηθεί ενιαίος χώρος όπου θα τονίζεται ο κεντρικός κατακόρυφος

Η εκκλησία την ημέρα των εγκαινίων

άξονα, αυτός που δείχνει προς τον ουρανό. Θα ήταν δηλαδή ένα κτίριο κατά κάποιο τρόπο περικεντρο και όχι επίμηκες. Οι περικεντροί ναοί είναι αρχαία παράδοση. Ο τύπος αυτός εφαρμόζονταν από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια στα λεγόμενα «μαρτύρια», τις προσκυνηματικές εκκλησίες, που στέγαζαν τάφους μαρτύρων. Ο Σύλλογος θεώρησε ότι ένας ναός με τρούλο και σταυροειδές σχήμα στην κάτοψη, είναι ο πιο αρμόζων για κοιμητήριο. Ο ναός θα ήταν μικρός, μόλις 8,5x8,5 μ. αλλά η γεωμετρία των όγκων του ήταν περίπλοκη. Εκτός από τον κεντρικό τρούλο το περικεντρο σχήμα δημιουργεί τέσσερις ακόμη θόλους, που αν και μικροί προκαλούν ιδιαίτερες απαιτήσεις στην κατασκευή, και απαιτούν σοβαρή στατική μελέτη. Στις μελέτες συνέβαλλαν μέλη του Συλλόγου καθώς και φίλοι που δεν ήταν Μακιστσίαιοι. Τελικά οι απαραίτητες εγκρίσεις λήφθηκαν το 2003 από την Υπηρεσία Ναοδομίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και το έργο ξεκίνησε.

Τον Απρίλιο του 2004 τέθηκαν τα θεμέλια, και το καλοκαίρι του ίδιου έτους ολοκληρώθηκε ο σκελετός οπλισμένου σκυροδέματος. Το 2006 κτίστηκαν οι τοιχοποιίες. Με πολύ καλή τεχνική οι μαστορές ύψωσαν τους εξωτερικούς τοίχους από τοπικό ασβεστόλιθο, επιστέφοντάς τους με ευθύγραμμα και τοξωτά γείσα από κεραμικό οπτόπλινθο, εφαρμόζοντας σύμφωνα με το σχέδιο μοτίβα συνηθισμένα στην βυζαντινή ναοδομία, όπως η οδοντωτή ταινία. Από καλλίτερης ποιότητας ασβεστόλιθο κτίστηκαν το τύμπανο του κεντρικού θόλου και το μέτωπο του τόξου της δυτικής όψης.

Οι εργασίες συνεχίστηκαν τα επόμενα χρόνια, όχι πάντα με τον ίδιο ρυθμό, αλλά το έργο ποτέ δεν εγκαταλείφθηκε. Στις κρίσιμες στιγμές βρέθηκαν πρόθυμοι πατριώτες να βοηθήσουν είτε με χρήματα είτε με προσωπική εργασία. Όλοι σχεδόν οι Μακιστσίαιοι συνέβαλλαν, μερικοί από το υστέρημά τους. Συνέβαλλαν ακόμη και φίλοι, κάποιοι από τους οποίους δεν έχουν επισκεφθεί ποτέ τη Μάκιστο. Τα τελευταία χρόνια έγινε η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου. Σχηματίστηκε μια πλατεία με περιμετρικά καθιστικά, που υποδέχεται πλήθος πιστών και επισκεπτών, και προσφέρει εξαιρετική θέα σε ανατολή και δύση.

Παρά τις οικονομικές δυσκολίες των καιρών συγκεντρώθηκαν και τα ποσά για τις βασικές εργασίες στο εσωτερικό –τέμπλο, Αγία Τράπεζα, εικόνες, έπιπλα, βιβλία και σκεύη– ώστε να είναι έτοιμη η εκκλησία για λειτουργία.

Το καλοκαίρι του 2018 ο Σύλλογος Ανέγερσης παρέδωσε το έργο στην Ιερά Μητρόπολη Τριφυλίας και Ολυμπίας και στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Μάκιστου. Η παράδοση αυτή έγινε επίσημα στο γραφείο του Μητροπολίτη Χρυσόστομου με ειδικό πρωτόκολλο παράδοσης/παραλαβής, που υπεγράφη από τον ίδιο τον Σεβασμιώτατο, από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου και από τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου. Στο πρωτόκολλο αυτό περιγράφονται τα παραδιδόμενα από τον Σύλλογο, δηλαδή το κτίριο του Ναού, με τη συγκεκριμένη αρχιτεκτονική μορφή και υλικά, την κινητή επίπλωσή του, τις εικόνες, και τα ποικίλα ιερά σκεύη του. Εκεί διατυπώνεται και η ανάγκη να γίνει αυτό το έργο καλώς αποδεκτό και σεβαστό, και να συνεχιστεί η συνεργασία Συλλόγου και Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, για την αποπεράτωση του ναού και τη συντήρησή του. Επίσης η συνυπογράφοντες δεσμεύονται ηθικά, να αποφύγουν μεταγενέστερες παρεμβάσεις που ενδεχομένως θα αλλοιώσουν την αρχιτεκτονική δομή του ναού ή και λεπτομέρειές του, και να τηρήσουν το αρμόζον ύψος και αισθητική σε μελλοντικές επεμβάσεις. Αυτό γίνεται διότι το έργο δεν έχει ακόμη ολο-

κληρωθεί. Απομένουν η εικονογράφηση και τοιχογράφηση, η συμπλήρωση της επίπλωσης, διάφοροι εξοπλισμοί και νέα ιερά σκεύη. Όλα αυτά θα γίνονται στο εξής με ευθύνη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, όμως και πάλι οι ίδιοι οι Μακιστσίαιοι είναι εκείνοι που θα συμβάλουν με τις δωρεές τους. Ο Σύλλογος Ανέγερσης –για όσο διάστημα θα συνεχίσει να διατηρεί τη νομική του υπόσταση– επίσης θα συνεχίσει να φροντίζει για το ναό.

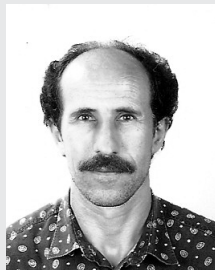
Ο Ιερός Ναός Ταξιαρχών Μάκιστου ήταν ένας στόχος όλων των Μακιστσίαιων που επιτεύχθηκε χάρις στην κοινή τους προσπάθεια. Σχεδιάστηκε για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του νεκροταφείου, όμως το επίτευγμα είναι ακόμη σημαντικότερο, καθώς σήμερα λειτουργεί ως ενοριακός ναός του χωριού, λόγω των φθορών που έχουν καταστήσει μη προσβάσιμο τον κεντρικό ναό του Αγίου Ιωάννη.

Η πράξη σύμπνοιας και ανιδιοτέλειας των δικαιούχων των παλιών αλωνιών, που το 1994 εκχώρησαν τα δικαιώματά τους για τον κοινό σκοπό, ήταν η καλή αρχή ενός έργου που ευοδώθηκε. Κάποιοι απ' εκείνους δεν ζουν σήμερα, αλλά το έργο μένει και –κυριολεκτικά– αφιερώνεται στη μνήμη όλων των κεκοιμημένων της Μάκιστου.

Ανδρέας Λαμπρόπουλος
Οκτώβριος 2018

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Μια διαφορετική και κυρίως τεχνική προσέγγιση)

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Γράφει ο **Στάθης Κокκαλιάρης**

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Στις αρχές του 19ου αι. έρχεται και η δισκογραφία. Είναι μια καλή εποχή για την καταγραφή και ηχητικά των τραγουδιών και όχι μόνο. Στην Αμερική υπολογίζεται από το 1895 έως το 1930, ότι ηχογραφήθηκαν περί τα 15.000 Ελληνικά τραγούδια, δημοτικά, ρεμπέτικα και άλλα. Όπως κάθε τι καινούργιο, είχε και τα αρνητικά της. Ο χρόνος ηχογράφησης σε δίσκους 78 στροφών ήταν διάρκειας, τριών λεπτών περίπου. Ο χρόνος αυτός δεν αρκούσε ώστε να γίνει η πλήρης αποτύπωση, των στίχων των περισσότερων δημοτικών τραγουδιών. Αφαιρούσαν σημαντικά μέρη των στίχων. Κατά συνέπεια έφθασαν πολλά τραγούδια στις ημέρες μας, μερικώς παραποιημένα. Κατ' εμέ περίπου 7.000 έως 8.000 από τη δισκογραφία των 78 στρ. Γνωρίζουμε τους πρώτους στίχους από τη δισκογραφία, αλλά δεν γνωρίζουμε την συνέχεια και την κατάληξη του περιγραφόμενου γεγονότος, χάνοντας έτσι το νόημα. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι πολλά τραγούδια από τη δισκογραφία των 78 στρ., σταματούν απότομα και το κλαρίνο δεν προλαβαίνει να σολάρει για να κάνει κατάληξη. Όλα αυτά λόγω του περιορισμένου χώρου εγγραφής, που προαναφέραμε.

Αν ανατρέξουμε στις συλλογές των ανωτέρω, θα βρούμε αρκετά τραγούδια, επιτραπέζια, γάμου, περιστάσεων της καθημερινής ζωής κ.λπ. Εύκολα θα διαπιστώσουμε την μικρή παραλλαγή στους στίχους. Μεγάλες παραλλαγές στους στίχους έγιναν μετά το 1970. Εδώ αρκετοί ερμηνευτές του δημοτικού τραγουδιού, και ειδικά της περιοχής του Ξηρόμερου, άλλαξαν μέρη των αυθεντικών στίχων μάλιστα δε έφθασαν σε σημείο να οικειοποιούνται και τα τραγούδια. (Λελούδι της Μονεμβασίας και όχι λαλούδι, το κάστρο, από τα αρχαία Ελληνικά, λά = λίθος, λατομείο, λαός. Εδώ το νόημα του σοφού λαού απωλέσθη καθ' ολοκληρίαν. Και το άλλο, από την Πάτρα ερχόμενα μαζεύοντας λουλούδια κλπ. κλπ.).

Παρ' όλα αυτά η δισκογραφία παρέδωσε στη γενιά μας εξαιρετά δημοτικά άσματα και με εκλεκτούς καλλιτέχνες. Τα έκανε γνωστά σε όλο το Ελληνικό έθνος. Χωρίς τη χρήση της τεχνολογίας δεν θα γνωρίζαμε, τραγούδια από άλλες περιοχές της χώρας μας παρά μόνο της περιοχής μας που τα τραγουδούσαν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Γραμμόφωνο
Columbia του 1928

Οι πρώτοι δίσκοι, 1895-1927 προέρχονταν από τους Έλληνες της Αμερικής, της Κωνσταντινούπολης και της Σμύρνης.

Η Ελλάδα απέκτησε αίθουσα ηχογραφήσεων το 1927, τη γνωστή στην Αθήνα ως "Columbia", στη Ριζούπολη της Αθήνας.

Η εγγραφή (γραμμοφωνήση) από το 1895 ως το 1930, γινόταν σ' ένα μικρό χώρο όπου βρισκόταν η μηχανή εγγραφής και ο μηχανικός του ήχου, που χειριζόταν το μηχανήμα. Εμπρός στο μεγάλο "χωνί", η δημόδης ορχήστρα. Ο ένας σχεδόν κολλητά με τον άλλον τραγουδιστής, κλαρίνο, λαούτο, το πλατό γυρνούσε και η βελόνα της κεφαλής, χάραζε και αποτύπωνε στο κατάλληλο επίστρωμα στο πλατό, το ίχνος του ήχου. Από αυτή τη διαδικασία έβγαине ο δίσκος 78 στροφών διαμέτρου 12" ως μήτρα, και μερικοί 15" με διάρκεια 4 λεπτών. Η εγγραφή γινόταν τριπλή κι έβγαίναν τρεις μήτρες. Από την πιο αξιόπιστη τυπώνονταν οι εμπορεύσιμοι δίσκοι. (Κάπως έτσι γραμμοφωνήθηκε και το γνωστό μας τραγούδι, "Βγήκα ψηλά στα Διάσελλα" με τη **Μαρίκα Παπαγκίκα** το 1918, και το "Να χαμηλώναν τα βουνά" με τον **Στασινόπουλο**). Από το 1930 και μετά το χωνί καταργήθηκε. Τη θέση του πήρε ο ενισχυτής με λυχνίες και το μικρόφωνο. Μάλιστα δε οι εταιρίες δίσκων, ανέγραφαν επί του δίσκου, "τραγούδι ο Χ., κλαρίνο ο Ψ., και ορχήστρα δημόδης, Ηλεκτρική ηχογράφηση". Ακόμα πιο εύκολα έγιναν τα πράγματα από το 1936 και μετά, με την εφεύρεση της μα-

γνητοταινίας και την εφαρμογή των μαγνητοφώνων όπου ο χώρος αποθήκευσης ήταν απεριόριστος. Η δε εφεύρεση της κασέτας το 1964 έκανε προσιτό το δημοτικό τραγούδι στους απανταχού φίλους της παράδοσής μας.

Εδώ παρέλασαν και θα μείνουν αξέχαστοι, οι εξαιρετοί καλλιτέχνες και σολίστες του κλαρίνου. Ας μη ξεχνάμε κι εδώ τα πολιτικά φρονήματα, το "δόντι" και τη λογοκρισία, όλα τα είχε ο μπαξές, πριν από τις αίθουσες ηχογραφήσεων. Παρ' όλα αυτά, αν και ηχογραφήθηκαν με τα τότε μηχανήματα, και δεν είναι η ποιότητα του ήχου η πρόβουσα, η υπεροχή τους είναι μοναδική. (Για φαντασθείτε το ηχητικό αποτέλεσμα, αν είχαν τα σημερινά μηχανήματα εγγραφής...).

Θα αναφέρω μερικούς που γνωρίζω από τη δισκογραφία των 78 στρ. που κατέχω και χωρίς να υποτιμώ κάποιους που δεν γνωρίζω. Τη θέση αυτή την κατέκτησαν μόνοι τους οι καταξιωμένοι αυτοί καλλιτέχνες. Για την εθνική παρακαταθήκη που μας άφησαν, τα φώτα της ράμπας γι' αυτούς δεν πρόκειται να σβήσουν ποτέ.

Είναι δυνατόν να ξεχαστούν οι κλαρινίστες, **Νίκος Καρακώστας** (ουδείς ως σήμερα κατάφερε να παίξει με τα πατήματά του και το χρώμα του). Οι τραγουδιστές της εποχής του ήθελαν να "γυρίσουν" ένα τραγούδι μ' αυτόν και περίμεναν να έλθει η σειρά τους στις δισκογραφικές εταιρίες. (Υπολογίζεται να ηχογράφησε πάνω από πεντακόσια τραγούδια), **Κώστας Καραγιάννης, Χαράλ. Μαργέλης, Κ. Γιαούζος, Βάιος Μαλλιάρης, Γιωρ. Ανεστόπουλος, Απ. Σταμέλος, Σ. Κυριακάκης, Κ. Καντίνης, Β. Μπατζής, Κ. Ζακυνθινός, Ν. Ρέλιας, Β. Σκαλιώτης, Ι. Βασιλόπουλος, Χαλκιάδες, Γ. Σαλέας** κλπ. Αρκετοί απ' αυτούς δεν γνώριζαν καν νότες. Είχαν όμως έμφυτο ταλέντο, να παίζουν φανταστικές μελωδίες, να διασκεδάζουν τον κόσμο και να φτιάχνουν το κέφι του χορευτή στα βήματά του. Παράλληλα έχουμε την εποχή αυτή και τους μεγάλους καλλιτέχνες **Μ. Παπαγκίκα, Ρόζα Εσκενάζυ, Ρίτα Αρματζή**, που ήλθαν το 1922 από τις "χαμένες πατρίδες". Τραγουδούσαν Σμυρναίικα ρεμπέτικα. Τότε οι δισκογραφικές εταιρίες επέβαλαν το δημοτικό διότι είχε εμπορικό ενδιαφέρον. Στον Ελλαδικό χώρο μεγάλοι αναδείχθηκαν οι **Παπασιδέρης Γιώρ.** (Από τη Σαλαμίνα. Ηχογράφησε τουλάχιστον 184 τραγούδια εκ των οποίων αρκετά Αρβανίτικα), **Μιχ. Καλλέργης, Στασινόπουλος, Δ. Αραπάκης, Δ. Περδικόπουλος, Χ. Κοντόπουλος, Σ. Γεροθεοδώρου, Γ. Νάκος, Κ. Ρούκουνας, Γ. Μηττάκη, Ε. Λιάπη, Ι. Γεωργακοπούλου**, και πολλοί άλλοι.

Αξέχαστες εικόνες, μνήμες, έχουν χαραχθεί στο μυαλό μου από τα πανηγύρια του χωριού μου, στα παιδικά και μαθητικά μου χρόνια 1964-1978. Θυμάμαι μερικούς δημοτικούς καλλιτέχνες που πέρασαν από τα πανηγύρια και θα τους αναφέρω.

Κλαρίνα οι **Ηλιόπουλος (Μάλλιος)** από Αρήνη, **Γιώρ. Ζούπινας** από Φιγαλεία, **Γ. Καφοκοίλης** από Αλφειούσα, **Γιωρ. Μαραγκός** από Γραϊκα, **Διον. Γρηγορόπουλος** από Παλιοχώρι. Στο βιολί οι **Παρασκευάς Δανές** από Αρήνη, **Βαγ. Χριστόπουλος** από Καλλιδωνα, **Ι. Πανταζόπουλος** από Σμέρνα. Κιθάρες-λαούτα οι **Φ. Χριστακόπουλος** από Λογγό, **Δημ. Τζανέτος** (ο δάσκαλός μου) από Μηλέα, **Παν. Πολυχρονόπουλος** από Καλλιδωνα, **Αλεξόπουλος** από Γραϊκα, **Αγγελόπουλος** και **Νιάρχος** από Τρυπητή, **Παναγούλιας** από Πετράλωνα, **Ζαχαρόπουλος** από Λέπρεο. Τραγουδιστές οι **Θέμης Βασιλόπουλος, Διον. Γρηγορόπουλος, Βαγ. Χριστόπουλος**, κ.α.

Με λίγα λόγια, "κάθε τόπος και το τραγούδι του" και τον τραγουδιστή του.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΤΣΑΚΗΣ

Ο Κώστας δεν είναι πλέον μαζί μας. Μας αποχαιρέτησε στις 23 Οκτώβρη 2018, στις 11 το πρωί στον τόπο που γεννήθηκε, στο Κλήμα Μηρωνείων και σε ηλικία 69 χρόνων. Μας αποχαιρέτησε ξαφνικά αλλά όπως αυτός ήθελε, με τα κλαρίνα, τα όργανα που έδωσε τη ζωή του, και παίζοντας οι μαθητές του το τραγούδι, ΤΑ ΝΙΑΤΑ. Δεν θα τον ξανακούσουμε σε πανηγύρι. Η Επαρχία Ολυμπίας έχασε έναν ακόμη πασίγνωστο άνθρωπό της αλλά ίσως κάπου θα συναντηθεί με τον Γιώργο τον Παναγούλια, που μας είχε αποχαιρετήσει πριν 2 χρόνια, για να παίξουν μαζί σ' εκείνον τον κόσμο, όπως έπαιζαν και στο χωριό μας. Ας είναι ελαφρύ το χρώμα που τον σκέπασε και ο κόσμος δεν πρόκειται να τον ξεχάσει ποτέ.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Η Γενική Συνέλευση του ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ έγινε στις 22 και 23 Σεπτεμβρίου 2018 στο Λαύριο με επιτυχία και την συμμετοχή πολλών επωνύμων παραγόντων του Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα. Παρών και ο Σύλλογός μας με αντιπροσωπεία του καθώς και αντιπροσωπεία του Συλλόγου του Χρυσοχωρίου.

Λόγω των 10 χρόνων λειτουργίας του Σωματείου «ΔΙΑΖΩΜΑ» (2008-2018) προβλήθηκε μέσω βίντεο (μίας ώρας) η δεκαετής αυτή διαδρομή με τα σημαντικότερα γεγονότα, όπου συμπεριέλαβε και τις δικές μας ενέργειες για το αρχαίο θέατρό μας στο Αίψο. Το βίντεο αυτό θα μπορέσουμε να το δούμε και στην ιστοσελίδα μας www.makistia.gr

Ο Καθηγητής κ. Πέτρος Θέμελης (ανασκαφέας της Αρχαίας Μεσσήνης και Αντιπρόεδρος του «ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ») έκανε την παρακάτω σημαντική ομιλία στην Γενική Συνέλευση και τον ευχαριστούμε που μας επέτρεψε να την δημοσιεύσουμε.

Φώτης Γ. Βλάχος

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Ο Καθηγητής
κ. Πέτρος Θέμελης

Μιας ειδικής μορφής αξιώσεις κυριότητας επί του αρχαιολογικού χώρου της αρχαίας Μεσσήνης εκφράστηκαν προ ετών από κατοίκους του δημοτικού διαμερίσματος του Μαυροματιού Ιθώμης (που τελείως αδικαιολόγητα μετονομάστηκε το 2004 σε αρχαία Μεσσήνη), το οποίο βρίσκεται μέσα στα όρια του αρχαιολογικού χώρου. Αφορμή στάθηκε η χωροθέτηση ενός σύγχρονου νέου Μουσείου έξω από τα τείχη της αρχαίας πόλης, νότια του Σταδίου και όχι σε θέση της προτίμησής τους, πλησιέστερα στο χωριό τους. Αναρτήθηκαν σημαίες από μαύρο πλαστικό σε καίρια σημεία του χωριού, καθώς και μεγάλα πανό με συνθήματα, μεταξύ των οποίων ξεχώριζε το *“κάτω τα χέρια από τα αρχαία μας”*.

Το μικρό Αρχαίο Θέατρο Μεσσήνης (Εκκλησιαστήριο)

Υπογραμμίζω με την ευκαιρία αυτή ότι η κατασκευή ενός νέου μεγάλου Μουσείου μέσα στα όρια του ευαίσθητου και μοναδικού αρχαιολογικού πάρκου της αρχαίας Μεσσήνης, αλλά και εκτός των ορίων αυτών είναι πλέον ανεπίκαιρη και ουδόλως επιθυμητή επέμβαση, γιατί θα αποδειχτεί αναπόφευκτα καταστροφική για το αλώβητο φυσικό περιβάλλον και το μνημειακό σύνολο. Προτείνονται άλλωστε σήμερα λύσεις συμβατές με τον φυσικό και μνημειακό πλούτο, χαμηλού κόστους επεμβάσεις και σχετικές με την έννοια του **«ανοικτού μουσείου»** και της μη πλήρους διατάραξης της λεγόμενης **«αρχαιολογικής συνάφειας»**, που προκαλείται από την απομάκρυνση του συνόλου των κινητών ευρημάτων από το αρχιτεκτονικό και επιγραφικό, αισθητικό και νοηματικό τους πλαίσιο και την έκθεσή τους σε Μουσεία.

Οι Μεσσήνιοι έχουν αγκαλιάσει την αρχαία Μεσσήνη ως έργο δικό τους, ως πολιτιστική κληρονομιά που τους ανήκει. Η συναισθηματική αυτή σχέση με τις αρχαιότητες είναι δικαιολογημένη, δεν πρέπει ωστόσο να ταυτίζεται με την ιδιοκτησία και δεν επιτρέπεται σε κανέναν να προβάλει δικαιώματα κυριότητας πάνω στα υλικά κατάλοιπα του παρελθόντος.

Είναι γεγονός πάντως ότι στην εποχή της παγκοσμιοποίησης που ζούμε, το πολιτιστικό παρελθόν εμπλέκεται συχνά σε συζητήσεις, ακόμη και σε διαμάχες περί δικαιωμάτων κυριότητας, όπως σημειώνει ο Ian Hodder, ο διαπρεπής Άγγλος αρχαιολόγος και θεωρητικός της *Νέας Αρχαιολογίας*, ο οποίος αντιμετωπίζει στην περιοχή που εργάζεται αντιλήψεις περί ιδιοκτησίας και κυριότητας, παρόμοιες με αυτές που αντιμετωπίζουμε ενίοτε και στη χώρα μας. Επιχείρησε ο ίδιος να προσεγγίσει και να λύσει το πρόβλημα στη διάρκεια της εικοσαετούς διεύθυνσης του προγράμματος ανασκαφών και ανάδειξης του γνωστού νεολιθικού οικισμού στο Τσατάλ Χιουγιούκ της Μικράς Ασίας.

Μια θετική πλευρά της συναισθηματικής αυτής σχέσης, που δεν ταυτίζεται βέβαια άμεσα με τα αβάσιμα επιχειρήματα περί ιδιοκτησίας, αναπτύσσεται για παράδειγμα μεταξύ Τούρκων της διασποράς, οι οποίοι χρηματοδοτούν και υποστηρίζουν γενικώς προσπάθειες αποκάλυψης και προστασίας μνημείων της γενέτειράς τους.

Η περί ιδιοκτησίας αντίληψη αφορά, όπως σημειώσαμε, σε μια ειδική συναισθηματική σχέση των περίξ κατοίκων του αρχαιολογικού χώρου με το πολιτιστικό παρελθόν, βασισμένη σε δήθεν δικαιώματα κυριότητας επί των υλικών κατάλοιπων που έχουν έλθει στο φως με τις ανασκαφές.

Κανενός ιδιοκτησία δεν αποτελεί το πολιτιστικό γενικώς παρελθόν και οι αρχαιολογικοί χώροι, όλοι μας περνούμε από αυτούς τους χώρους ως περαστικοί ταξιδιώτες, όλοι ταξιδεύουμε στο πολιτιστικό παρελθόν μας, προσπαθώντας να το μελετήσουμε και να το προστατεύσουμε. Ο ομιλών εργάζεται στην αρχαία Μεσσήνη επί τριάντα δύο χρόνια, ωστόσο η χρονική αυτή περίοδος ενός τρίτου περίπου του αιώνα είναι απειροελάχιστη σε σύγκριση με την ηλικία των 2.500 ετών και πλέον του αρχαιολογικού χώρου.

Οι λειτουργοί, οι επιστημονικοί υπεύθυνοι και οι διευθυντές των ανασκαφών και των αναστυλώσεων έρχονται και παρέρχονται (Σοφούλης, Οικονόμος, Ορλάνδος, Θέμελης). Ακόμη και οι κάτοικοι των δημοτικών διαμερισμάτων, μολονότι διατηρούν εκατοντά-

δων ετών αναμνήσεις και παραδόσεις για το παρελθόν και *“τα μνημεία τους”*, αποτελούν και αυτοί μέρος μιας μακρόχρονης ιστορίας μετακινήσεων και μεταναστεύσεων.

Το Αρχαίο Στάδιο Μεσσήνης

Είναι γεγονός, ότι οι μακρόχρονες συστηματικές εργασίες αποκάλυψης, αποκατάστασης και ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων επηρεάζουν αναπόφευκτα τις κοινωνικές, τις οικονομικές και τις πολιτιστικές δομές των περιοχών επέμβασης, τους κατοίκους δηλαδή των περιοχών αυτών. Η άποψη ότι οι αρχαιολόγοι των κρατικών υπηρεσιών είναι οι μόνοι αρμόδιοι διαχειριστές του αρχαιολογικού πλούτου της χώρας τους, αδιαφορώντας για το κοινωνικό περιβάλλον, εκφράζει μια αντίληψη που παραπέμπει σε πρακτικές της αποικιοκρατίας και υποκρύπτει τάσεις ιδιοκτησίας εκ μέρους των αρχαιολόγων πάνω στο πολιτιστικό παρελθόν, όπως υπογραμμίζει ο Ian Hodder. Τείνω να συμμεριστώ εν μέρει και κατά περίπτωση τις απόψεις του. Οι τάσεις, οι απαιτήσεις κυριότητας σε συνδυασμό με την κακώς εννοούμενη άσκηση εξουσίας αποτελούν μίγμα επικίνδυνο για το κοινωνικό σύνολο.

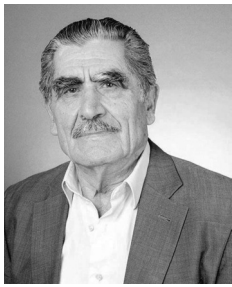
Είναι καιρός όλοι (αρχαιολόγοι, πολίτες, προϊστάμενοι υπηρεσιών, κοινοτάρχες εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλοι «παράγοντες»), να μετακινηθούμε από το ιδιοκτησιακό πεδίο σε εκείνο της συλλογικής ευθύνης, της συνυπευθυνότητας για την προστασία του **δημόσιου πολιτιστικού αγαθού**, που δεν είναι αποκλειστικά κρατικό.

Αν τελικά θέλουμε, το αρχαιολογικό πάρκο της αρχαίας Μεσσήνης να ανήκει σε κάποιον, αυτός είναι το σύνολο των απανταχού Μεσσήνιων.

Πέτρος Θέμελης

ΣΚΛΗΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΛΙΤΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

**Του Ηλία Τζανέτου
Συνταξιούχου
Εκπαιδευτικού**

Το ψωμί στα πρώτα μετακατοχικά, όπως και στα προκατοχικά χρόνια, που δεν είχαν ακόμη ευρέως τα χημικά λιπάσματα κυκλοφορήσει, ήταν λίγο.

Το πόσο ο κόσμος λαχταρούσε το καλό σταρένιο (καθάριο) ψωμί, φαινόταν και στα μνημόσυνα όπου με λαχτάρα και ανυπομονησία περίμεναν όλοι να πάρουν τα κόλλυβα και προ πάντων το κομμάτι ή τα κομμάτια – ψυχο-Παράσκευα ή ψυχο-Σάββατα – και να συχωρέσουν τις ψυχές των πεθαμένων. Παρ' όλη τη φτώχεια, τα μνημόσυνα και η φιλοξενία ποτέ δε σταμάτησαν.

Φαγητό δεν είχε πάντα. Ευτυχώς που αυξήθηκε γρήγορα η παραγωγή των σιτηρών με τη χρήση των χημικών λιπασμάτων και αναπλήρωνε το φαγητό το ψωμί με προσφάι το κρεμμύδι. Το προσφάισμα ήταν κομμάτι της τέχνης της ολιγότερο λιτής διαβίωσης όπως επισημαίνει το λαϊκό γνώμικο: «Η νύστα προσκέφαλο και η πείνα προσφάι δε θέλει». Όταν υπήρχε φαγητό και έπλενε η νοικοκυρά τα εντελώς κατά κανόνα αδειασμένα πιάτα, χύνοντας λίγο αρχικά νερό, χωρίς απορρυπαντικό, στο καθένα, συγκέντρωνε το πρώτο αυτό αποπλύμα ρίχνοντάς το σε ειδικά προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιούμενο δοχείο. Σκοπός της ατελούς αυτής πρόπλυσης με λίγο νερό και με τη βοήθεια κουταλιού, ήταν να παρασυρθούν από το πιάτο και να πέσουν στον αποπλυματοτενεκέ τυχόν υπολείμματα φαγητού. Μετά το ως άνω πρόχειρο πλύσιμο ακολουθούσε το κανονικό πλύσιμο των πιάτων και όλων των μαγειρικών σκευών. Στα αποπλυματοδοχεία με τα αποπλύματα ρίχνανε και λίγα πίτουρα, τα ανακάτευαν με ένα ξύλο και έδιναν το μείγμα (πλύμα) στα οικόσιτα ζώα (κότες, χοιρινά).

Τα υπολείμματα λαδιού ή λίπους από τηγανητά φαγητά συγκεντρώνονταν σε μεγάλα δοχεία όλο το χρόνο. Μια φορά το χρόνο, συνήθως Φεβρουάριο-Μάρ-

τιο, σμίγαν όλα αυτά τα παλιόλαδα και λίπη μαζί με άλλα χοντρόλαδα (μούργες), που είχαν κατακαθίσει στο ντεπόζιτο και παλιά ακατάλληλα για φαγητό λίπη, αγόραζαν και σαπουνόπετρα (ποτάσα) και φτιάχναν οι νοικοκυρές το σαπούνι, - κάθε μια το δικό της, - αλληλοβοηθούμενες. Με ελάχιστο δηλ. έξοδο, την αγορά της ποτάσας -, εξασφάλιζαν το απορρυπαντικό όλης της χρονιάς.

Για να σκουπίζονται κατά το φαγητό και μετά από αυτό, χρησιμοποιούσαν μικρές πάνινες πετσέτες τις οποίες έπλεναν τακτικά οι νοικοκυρές.

Ντυμασιά. Στα προνήπια και νήπια, αγόρια και κορίτσια, μέχρι σχεδόν της σχολικής ηλικίας (6 ετών), φορούσαν ένα φουστανάκι κοντό, μέχρι το γόνατο περίπου, για οικονομία. Στα κορίτσια από τη νηπιακή ηλικία, φορούσαν και βρακάκι. Συνηθισμένο ήταν το θέαμα στους δρόμους, στις γειτονιές και σ' άλλους χώρους, μικρών αγοριών που κάτω από τα φουστανάκια τους φαίνονταν οι «σουσουνίτσες» τους, καθώς κυκλοφορούσαν και έπαιζαν ξυπόλητα και ξεβράκωτα κι έκαναν μόνα τους χωρίς βοήθεια τα τσία και τα κάκα τους. Τα οικόσιτα ζώα, σκυλιά, γουρούνια, κότες, έτρεχαν και καθάριζαν παρευθύς τα κάκα.

Η ξυπολησιά συνεχιζόταν και καθ' όλη τη διάρκεια του Δημοτικού Σχολείου και πέραν αυτού. Η ντυμασιά τους και σ' αυτήν την ηλικία ήταν απλή από φτηνά υφάσματα, ντρίλια και αλαντζιάδες ή υφασμένα στον αργαλειό του σπιτιού, που τα 'χε υφάνει η μάνα προτού να παντρευτεί και τα 'χε πάρει σε τρούμπα-βιλάρι, μαζί με την άλλη προίκα. Και ήταν από τη μακροχρόνια χρήση και τα παιχνίδια, φθαρμένη και χιλιομπαλωμένη, η ντυμασιά, με μπαλώματα από διαφορετικά υφάσματα, λες και ήταν διαφημιστικό δειγματολόγιο υφασμάτων. Οι μανάδες είχαν αποκάμει να πλένουν και να μπαλώνουν. Συμβούλευαν διαρκώς τα παιδιά τους να προσέχουν τα ρούχα τους να μην τα λερώνουν και φθείρονται από το συνεχές πλύσιμο. Να μη σέρνονται κάτω και γενικά να μη λερώνουν και καταστρέφουν τα ρούχα τους, γιατί θα τα άφηναν, -οι μανάδες τα παιδιά, - να συριανάν ξεβράκωτα. Μα πού να ακούσουν οι

διαβόλοι! Αγανακτούσαν και οργίζονταν εκείνες. Πολλές φορές τα τιμωρούσαν ραβδίζοντάς τα στα πισινά. Μα αυτά, (τα πισινά), ήταν προστατευμένα από την πολύπτυχη, -από τα πολλά μπαλώματα, - υφασματική ασπίδα (το παντελόνι) και δεν προκαλούσαν πόνους οι ξυλιές ή τα χειροκτυπήματα με τη χειροπαλάμη που κάναν οι περισσότερες μανάδες.

Το ξύλινο αλέτρι

Το χειμώνα φορούσαν τα παιδιά και σακάκια και ζακέτες. Η ποδεμή (υποδήματα), ήταν ανύπαρκτη. Όλα τα παιδιά, όπως προειπώθηκε πιο πάνω, σε όλη τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας, ακόμη και πέραν αυτής, κυκλοφορούσαν, έτρεχαν, πηδούσαν, έπαιζαν, χόρευαν, ελαφρόποδα, χωρίς το βάρος των παπουτσιών.

Και των μεγάλων η καθημερινή ενδυμασία ήταν απλή και από τα ίδια φτηνά υφάσματα. Και αυτών είχε μπαλώματα, αλλά πολύ λιγότερα από των παιδιών, γιατί αυτοί πρόσεχαν τα ρούχα τους. Το χειμώνα οι άντρες φορούσαν για το κρύο και τη βροχή μάλλινες καπότες (κάπες) και στα πόδια με-

ρικοί και γκέτες. Αυτές ήταν μάλλινες μακρές ταινίες ύφασμα, με τις οποίες τύλιγαν τις κνήμες των ποδιών σαν με επίδεσμο. Για ποδεμή οι μεγάλοι, άντρες και γυναίκες, φορούσαν στις καθημερινές ασχολίες τους, γουρνοτσάρουχα ή τσαρούχια από ρόδες αυτοκινήτου, που γι' αυτό τα έλεγαν ρόδες.

Για τις επίσημες ημέρες, (γιορτές, γάμους, βαφτίσια, πανηγύρια), για τη μετάβαση σε αγορά, για τα ταξίδια κ.λπ. όλοι μικροί και μεγάλοι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, φύλαγαν στα σεντούκια, -(κασέλες-μπαούλα), - ντουλάπες δεν υπήρχαν τότε, - μια αλλαξιά εξώρουχα καινούργια και καθαρά και ένα ζευγάρι παπούτσια. Τα φορούσαν μόνο στις περιπτώσεις αυτές, να μην τα φθείρουν και τα παλιώσουν. Δεν είχαν οικονομική δυνατότητα να παίρνουν συχνά καινούργια.

Με αυτή την αλλαξιά και μ' αυτά τα παπούτσια τούς έντυναν και όταν συνέβαινε να αναχωρήσουν για τον άλλο κόσμο. Και τους έχωναν βαθιά στη γη, χωρίς κάσες και έξοδα πολυτελών τάφων καιτσιμπουσιών. Ένα νόμισμα ρίχναν στον τάφο, «το περατίκι», εισιτήριο για τον άλλο κόσμο και λίγα σπυριά βρασμένο σιτάρι μοιράζονταν μετά την κηδεία σ' όσους παίρναν μέρος σ' αυτήν κι ήταν αρκετά να συγχωρεθεί το αποθανόν άτομο.

Από το έθιμο να μοιράζονται μετά την κηδεία σπυριά βρασμένου σιταριού, βγήκε η φράση που λέγεται σα φοβέρα: «θα στο φά(ω) το στάρι».

ΥΔΡΕΥΣΗ - ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΗΛΙΑΚΑ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΣΤΗΣ

ΖΑΧΑΡΩ ΤΗΛ. 26250.34129 ΚΙΝ. 6944 606838

ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΤΟΥ 2018 ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων εκ μέρους των μελών του, εκφράζει την οδύνη του για τους συνανθρώπους μας που χάθηκαν στις πρόσφατες πυρκαγιές της **23ης Ιουλίου 2018 στο Μάτι και Ν. Βουτζά Αττικής**.

Η είσοδος στο Λύρειο Παιδικό Ίδρυμα

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου και ο Ταμίας με την υπεύθυνη του Δήμου Μαραθώνος στις φωτιές της Αττικής

Κατά την επίσκεψή μας εκεί διαπιστώσαμε την τραγική κατάσταση που βρίσκεται ο τόπος και ευχόμεστε να επουλωθούν οι πληγές το συντομότερο δυνατόν. Πέρασαμε και από το “**Λύρειο Παιδικό Ίδρυμα**” που λειτουργεί από το 1967 και συντηρεί 45 παιδιά (τώρα φιλοξενούνται σε άλλο χώρο). Οι καταστροφές που διαπιστώσαμε είναι πολύ μεγάλες (**σχολείο, γραφεία, σπίτια των παιδιών, αποθήκες, ελιές, αμπέλια κ.λπ.**), όλα μεσ’ την στάχτη.

Ύστερα από αυτά το Δ.Σ. στην πρώτη συνεδρίασή του μετά τις φωτιές πήρε απόφαση να βοηθήσει, με όσες δυνάμεις έχει, το Ίδρυμα αυτό, με μία ποσότητα ελαιολάδου που σίγουρα θα χρειασθούν τα παιδάκια, όταν με το καλό επισκευασθούν οι χώροι τους και επιστρέψουν ξανά. Όπως το 2007 που η Μάκιστος έγινε ολοκαύτωμα μας βοήθησαν, έτσι κι εμείς πρέπει να κάνουμε κάτι.

Όποιος θέλει να προσφέρει την οποιαδήποτε βοήθεια, μπορεί να επικοινωνήσει με τα μέλη του Δ.Σ. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Από την Μηλέα (Σκλήβα) ο Μητροπολίτης Λαρίσης

Με λαμπρότητα τελέστηκε στις **7 Οκτωβρίου 2018** η χειροτονία του **Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου** στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αθηνών.

Ο συμπατριώτης μας Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ.κ. Ιερώνυμος Νικολόπουλος εν μέσω συγγενών του και συμπατριωτών μας την ημέρα της χειροτονίας του

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. **Ιερώνυμος**, και συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες, Ηλείας **Γερμανός**, Δωδώνης **Χρυσόστομος**, Σάμου **Ευσέβιος**, Μαντινείας **Αλέξανδρος**, Δημητριάδος **Ιγνάτιος**, Φθιώτιδος **Νικόλαος**, Πειραιώς **Σεραφεΐμ**, Ύδρας **Εφραίμ**, Σιδηροκάστρου **Μακάριος**, Σύρου **Δωρόθεος**, Αλεξανδρουπόλεως **Ανθίμος**, Νέας Σμύρνης **Συμεών**, Κυθήρων **Σεραφεΐμ**, Μεσογαίας **Νικόλαος**, Θηβών **Γεώργιος**, Πατρών **Χρυσόστομος**, Ιλίου **Αθηναγόρας**, Μεσσηνίας **Χρυσόστομος**, Κηφισίας **Κύριλλος**, Άρτης **Καλλίνικος**, Μαρώνειας **Παντελεήμων**, Άκκρας **Νάρκισσος** (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), Λαγκαδά **Ιωάννης**, Θεσσαλιώτιδος **Τιμόθεος**, Τρίκκης **Χρυσόστομος**, Γρεβενών **Δαβίδ**, Καρπενησίου **Γεώργιος**, Σταγών **Θεόκλητος**, Καβάλας **Στέφανος**, Μάνης **Χρυσόστομος** και οι Επίσκοποι Θαυμακού **Ιάκωβος**, Μεθώνης **Κλήμης**, Σαλώνων **Αντώνιος** και Θεσπιών **Συμεών**.

Επίσης στο Ιερό παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Μητροπολίτες Βρεσθένης **Θεόκλητος**, Γλυφάδας **Παύλος**, Ιερισσού **Θεόκλητος**, Βελεστίου **Δαμασκηνός** και Νεοχωρίου **Παύλος**.

Η Ενθρόνιση θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 10 Νοεμβρίου 2018** και ώρα **11:00** το πρωί στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Αχιλλείου Λαρίσης.

Και πάλι ΑΞΙΟΣ!!!

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ «Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ»

Αθήνα 15/10/2018

Το Διοικητικό Συμβούλιο της «Ομοσπονδίας Τοπικών Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας “Η Ολυμπιακή Πρόοδος”», αφού συνήλθε στις 15/10/2018 σε πρώτη συνεδρίαση μετά το θλιβερό συμβάν των φονικών πυρκαγιών της 23ης Ιουλίου 2018 στο «Μάτι» Αττικής, αποφάσισε:

1. Να δηλώσει την ειλικρινή θλίψη του για τις απώλειες σε ανθρώπινες ζωές και την αγανάκτησή του για το γεγονός πως, δέκα έτη μετά τις φονικές πυρκαγιές του Αυγούστου 2007 στην τέως Επαρχία Ολυμπίας, η συντεταγμένη Πολιτεία λειτούργησε αναποτελεσματικά και δεν μπόρεσε να αποτρέψει το μοιραίο.
2. Να εκδηλώσει την προσδοκία του όπως αποδοθούν οι ευθύνες στους υπευθύνους και την ελπίδα του να μην επαναληφθεί, για τρίτη φορά, παρόμοια τραγωδία στη χώρα μας.
3. Να εκφράσει τα ειλικρινή συλλυπητήρια στις οικογένειες των θανόντων εκ μέρους της Ομοσπονδίας Τοπικών Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας και τις ευχές του για ταχεία ανάρρωση των πυροπαθών και πυροπληκτών, καθώς και για ταχύτατη αποκατάσταση των υλικών ζημιών.
4. Να κατατεθεί εν είδει δωρεάς συμβολικό ποσό υπέρ του «Λυρείου Παιδικού Ίδρυματος – Ορθόδοξο Χωριό».
5. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στα έντυπα των μελών της «Ομοσπονδίας Τοπικών Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας “Η Ολυμπιακή Πρόοδος”».

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Κ. Μαρίνης

Ο Γενικός Γραμματέας
Β. Φουρλής

Μικρά αλλά σημαντικά

ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΥ ΖΑΧΑΡΩΣ - ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Για προσωπικούς λόγους στις 20/9/2018 παραιτήθηκε ο τ. Δήμαρχος Ζαχάρως κ. **Ν. Φάμελος**.

Έτσι στις **6/10/2018** συνήλθαν οι δεκατρείς (13) Δημοτικοί Σύμβουλοι του επιτυχόντος συνδυασμού των εκλογών της **18ης Μαΐου 2014 “ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ”** και με μυστική ψηφοφορία εξέλεξαν ως Δήμαρχο τον ιατρό κ. **Νίκο Χαλαμπόπουλο**.

Ορισμός Αντιδημάρχων

Ο νέος Δήμαρχος κ. **Ν. Χαλαμπόπουλος** στις 12/10/2018 όρισε **Αναπληρωτή Δημάρχο** καθώς και Αντιδήμαρχο τον Δημοτικό Σύμβουλο κ. **Παναγιώτη Γκόγκα** στη θέση του συμπατριώτη μας κ. **Νίκου (Λάκη) Λαμπρόπουλου** και για την ενότητα της Ν. Φιγαλείας τον Δημοτικό Σύμβουλο κ. **Γρηγόρη Γρηγορόπουλο**. Οι Αντιδήμαρχοι: κ. κ. **Αθηνά Γαλάνη, Αναστάσιος Λαμπρόπουλος** και **Δημήτρης Κόσουφας** παρέμειναν στις ίδιες θέσεις.

Η «ΜΑΚΙΣΤΙΑ» συγχαίρει τον νέο Δήμαρχο και τους Αντιδημάρχους και τους εύχεται να έχουν επιτυχίες στο δύσκολο έργο τους.

Νερό

Πληροφορηθήκαμε επίσης ότι η ΔΕΥΑ Ζαχάρως επεξεργάζεται να αποκαταστήσει μέρος των ζημιών του δικτύου ύδρευσης και συγκεκριμένα ένα μεγάλο τμήμα (περίπου 500 μέτρα) του κεντρικού αγωγού από Άγιο Γεώργιο έως τη δεξαμενή.

Διαδημοτικός δρόμος Μάκιστος – Μηλέα

Από την Δημοτική Αρχή του Δήμου μας, ενημερωθήκαμε ότι θα υποβάλλει πρόταση να εντάξει την βελτίωση του δρόμου **Μάκιστος-Μηλέα στην πρόσκληση IV του προγράμματος «ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ»**. Το πρόγραμμα αυτό «**Δράσεις για βελτίωση της αγροτικής οδοποιίας**» λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2018 και έχει στη διάθεσή του ο Δήμος Ζαχάρως 200.000 ευρώ.

Μνημόσυνο για τους συνανθρώπους μας του 2007

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, στις 24 Αυγούστου 2018 έγινε το μνημόσυνο των αδικοχημένων συνανθρώπων μας στην στροφή της Αρτέμιδας, στα εικονοστάσια και στο εκκλησάκι. Το απόγευμα, με την παρουσία του Μητροπολίτη μας κ.κ. **Χρυσόστομου** και το πρωί στις 10:00 με το άγημα του Πυροσβεστικού Σώματος. Εκεί

Ο Βουλευτής κ. **Μάκης Μπαλαούρας** εν μέσω συμπατριωτών μας μετά το μνημόσυνο

ήταν και ο **βουλευτής (ΣΥΡΙΖΑ) κ. Μάκης Μπαλαούρας**. Ακολούθησε συζήτηση μαζί του με αρκετούς συμπατριώτες, με κύριο θέμα μας την κατασκευή του δρόμου **ΜΠΟΚΑΡΙΝΟΣ-ΑΡΤΕΜΙΔΑ-ΜΑΚΙΣΤΟΣ** που και ο ίδιος διαπίστωσε αυτήν την ανάγκη, καθώς επίσης και για το Ταμείο Μολυβιάτη.

ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Προχωράμε κανονικά τις προετοιμασίες για τον “**Δρόμο Της Ελπίδας**”. Οι δύο σύμβουλοί μας ο Μηχανικός **Γιώργος Αδαμόπουλος** και ο **Ρόμπερτ Καραλής** μας βοηθούν γι’ αυτό. Περισσότερα στο επόμενο φύλλο.

Ατζέντα – Ημερολόγιο 2019

Εκδόθηκε το ημερολόγιο του 2019 από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Μπορείτε να το ζητήσετε από τα μέλη του Δ.Σ. και **μην ξεχνάτε ότι στηρίζοντας με οποιοδήποτε τρόπο τον Σύλλογο, στηρίζετε την Μάκιστο**.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τα γραφεία του Συλλόγου μας (όπως σας είχαμε ενημερώσει στο προηγούμενο φύλλο της «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ» Φ. 93 σελ. 8) βρίσκονται στην **πλατεία Κάνιγος, Χαλκοκονδύλη 9, 4ος όροφος**. Ενοικιάστηκαν τον Ιούνιο του 2018, επισκευάστηκαν, επιπλώθηκαν και λειτουργούν πλέον κανονικά. Ήδη το Δ.Σ. του Συλλόγου μας συνεδρίασε εκεί στις 14/10/2018 και έχει μεταφερθεί η **Δ.Ο.Υ. από Β΄ Περιστερίου στην Α΄ Αθηνών** (όπου ανήκουν τα γραφεία μας).

Σημειώνεται ότι η έδρα ενός Συλλόγου είναι το σημαντικότερο, προκειμένου να μπορεί να λειτουργεί από φορολογικής πλευράς (άρα να υπάρχει) και μέχρι τώρα (από την επανίδρυσή του το 1994) μας την παρείχε το επίτιμο μέλος μας κ. **Κων/νος Λαμπρόπουλος στην οικία του, **Ρεθύμνης 5 στο Περιστερί**.**

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από το Δ.Σ. και την «ΜΑΚΙΣΤΙΑ» στο πρόσωπό του, αλλά και στην οικογένειά του, για την μεγάλη τους αυτή προσφορά.

Πανηγύρι

Το πανηγύρι του χωριού μας στις **11 Αυγούστου 2018** σημείωσε απόλυτη επιτυχία. Ήταν ένας τρόπος να συνδιασκεδάσουμε όλοι μαζί οι συμπατριώτες και οι φίλοι της Μάκιστου. Ήταν ένας τρόπος να αποδείξουμε ότι η Μάκιστος είναι ακόμα ζωντανή και κρατάει τις παραδόσεις του τόπου μας, με το Δημοτικό τραγούδι από την εξαιρετική **Γιώτα Κόκκορη** και τους συνεργάτες της. Για πρώτη φορά όμως στο χωριό μας, την ημέρα του πανηγυριού, την εκμεταλλεύτηκαν κάποιοι και άνοιξαν τρία σπύτια συμπατριωτών μας, την ώρα που όλοι διασκεδάσαμε στην πλατεία του Αγ. Ιωάννη. **Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ως διοργανωτής της εκδήλωσης, αναμένει το πόρισμα της Αστυνομίας που έχει επιληφθεί, για να πάρει τα μέτρα του, ώστε να μην ξανασυμβεί κάτι τέτοιο την ημέρα που το χωριό μας γιορτάζει.**

Το κλιμάκιο της Εφορίας που ήρθε, έφυγε απόλυτα ικανοποιημένο, αφού μετά από εξωνυχιστικό έλεγχο που έκανε τα θρήκε όλα νόμιμα.

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑΣ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Η έκθεση εγκαινιάστηκε παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, κ. **Προκόπη Παυλόπουλου**, στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο (Μέγαρο Παλαιάς Βουλής-Σταδίου 13) στις 20/10/2018 και θα διαρκέσει έως τις 20/12/2018.

Στις 25 Νοέμβρη 2018 θα γίνει ημερίδα για την τυπογραφία των ελληνικών εκδόσεων του 16ου αιώνα. (Δείτε σχετικό άρθρο της «ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ» για την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ στο Φ. 78 σελ. 14)

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ

Υπογράφηκε το **Π.Δ. στις 17/9/2018** περί χαρακτηρισμού του Κυπαρισσιακού κόλπου και της ευρύτερης περιοχής του ως “**Περιοχής Προστασίας της Φύσης**” (Φ.Ε.Κ. 391/3-10-2018). Ο Δήμος Ζαχάρως αναμένεται (με βάση διάφορα δημοσιεύματα) να προσβάλει το Π.Δ. στο Συμβούλιο Επικρατείας και να ζητήσει την ακύρωσή του.

Ο Σύλλογός μας είχε έγκαιρα ασχοληθεί με το θέμα αυτό το 2014 (Δείτε την “ΜΑΚΙΣΤΙΑ”, Φ. 78 σελ. 8 και 9).

ΕΛΑΙΟΜΑΖΕΜΑ

Οι ελιές φέτος έχουν προσβληθεί από **Δάκο** και τον **μύκητα Γλοιοσπόριο** σε μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα να αναμένουμε μείωση της ποσότητας αλλά και της ποιότητας του ελαιολάδου. Ο κ. **Παρασκευόπουλος** (Δ/ντής ΔΑΟΚ Τριφυλίας) έθεσε το ζήτημα με το **Γλοιοσπόριο στο 19ο Πανελλήνιο Φυτοπαθολογικό Συνέδριο στην Αθήνα** που γίνεται από 30/10/2018 έως 1/11/2018.

Η «ΜΑΚΙΣΤΙΑ» θα σας ενημερώσει σχετικά στο επόμενο φύλλο.